

Maut Kī Peshangoī

Injeel : Muhaafiz 8:31-38

Īsā^(a.s) apne shaagirdoñ ko bataanā shuru karte haiñ ki Ādmī Kā Beṭā bahut mushkileñ sahegā. Wo unko bataate haiñ ki Ādmī Ke Beṭe ko Yahudī imaam, ālim, aur buzurg qubul naheen kareñge aur iske bajaare usko qatl kar denge. Wo teen dinoñ ke baad dubaarā zindā hogā.⁽³¹⁾ Īsā^(a.s) ne unko ye baateñ saaf batā deñ ki kyā hone waalā hai. Tab Īsā^(a.s) kā ek shaagird, jiskā naam Patras thā, wo unko ek taraf le kar gayā aur un par naaraazgī zaahir karne lagā.⁽³²⁾ Īsā^(a.s) ne muḍ kar apne baaqī shaagirdoñ ko dekhā aur phir Patras ko ḍaantte hue bole, “Mere peeche raho, Shaitaan! Tumko is baat kī samajh naheen hai ki Allaah taa’alā ke liye kyā zarurī hai. Tum us baat kī fikr kar rahe ho jo inṣaan ke liye zarurī hai.”⁽³³⁾

Tab Īsā^(a.s) ne sab logoñ ko aur apne shaagirdoñ ko paas bulaayā. Unhone kahā, “Agar koī merī tarah zindagī guzaarnā chahtā hai, to use apnī nafs ko maarnā paḍegā. Wo hameshā marne ke liye taiyaar rahe aur unheñ chaahie ki wo merī hidaayatoñ par amal kare.”⁽³⁴⁾ Jo bhī apnī zindagī ko bachaane kī koshish karegā wo use kho degā. Lekin jo bhī apnī zindagī mere liye aur us acchī khabar ke liye qurbaan karegā to wo apnī zindagī bachā legā.⁽³⁵⁾ Agar koī purī duniyā haasil kare aur apnī ruh ko kho de to use kyā faaydā haasil hogā.⁽³⁶⁾ Koī ādmī apnī ruh ke badle me kyā lenā pasand karegā?⁽³⁷⁾ Is daur ke log gunaahgaar haiñ aur nekī kī raah se bhaṭke hue haiñ. Agar āj koī mujh se aur merī baatoñ se sharminḍā ho rahā hai, to Ādmī Kā Beṭā jab waapas āegā to usse sharminḍā hogā. Wo jab waapas āegā to Allaah taa’alā ke nur aur uske paak farishtoñ se ghirā huā hogā.”⁽³⁸⁾